

РЕШЕНИЕ

№ 7707

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 06.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5502** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на С. Й.- гражданин на Турция срещу Отказ за влизане в страната рег. № 1032 от 27.04.2022 година на Контролиращ служител при ГКПП “Капитан А. Шосе“ към ГПУ- С. при РД“ Гранична полиция“ Е., с който е отказано влизане в РБ- вписан е със забрана за влизане в РБ на С. Й.- гражданин на Република Турция.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност, незаконосъобразност и неправилност на оспорения отказ. Твърди се, че отказът е издаден при липса на компетентност, при съществени нарушения на административно-производствените правила, липсва фактическо и правно основание за издаване на Отказа. Твърди се, че в него липсват мотиви и няма доказателства за наложената забрана, нито е осигурен преводач на оспорващия, който не владее български език, има фактическо съжителство с българска гражданка и не е ясно защо не е допуснат за влизане в РБ.

В съдебно заседание, оспорващият- С. Й. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Контролиращ служител при ГКПП-,, Капитан А. Шосе“ към ГПУ- С. при РД“ Гранична полиция“ Е., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 27.04.2022 година ответникът по оспорването издал оспореният Отказ, рег.№ 1032 за влизане в РБ на турския гражданин С. Й..

Отказът е връчен лично срещу подпис на оспорващия на дата 27.04.2022 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Оспореният Отказ, рег. № 1032/27.04.2022 година на Контролиращ служител при ГКПП Капитан А.- Шоце представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният Отказ рег. №1032/27.04.2022 година е издаден от некомпетентен орган и нищожен. Вярно е, че изрично нормата на чл.3 от ППЗЧРБ е предоставила правото на службите за граничен контрол да издават откази за влизане в РБ спрямо чужденци, които не отговарят на изискването за влизане и пребиваване в РБ/ Чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от [Приложение V от Регламент \(ЕО\) № 2016/399](#) на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Според цитираната разпоредба, компетентни да издадат отказ за допускане в страната са органите за граничен контрол. Аналогична е разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 81213-813 от 09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на ГКПП. В случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република България, служителят съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

Но самият факт, че правни разпоредби от ППЗЧРБ предоставят право на служители, които осъществяват граничен контрол да издават откази за влизане в страната, не води до извод, че само това е достатъчно, за да се приеме, че отказът е издаден от компетентен орган. Още с Определението за насрочване съдът изрично **УКАЗА НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО, ЧЕ ЗА ОБСТОЯТЕЛСТВОТО, ЧЕ ЛИЦЕТО Г. Т. КЪМ ДАТАТА НА ИЗДАВАНЕ НА ОТКАЗА Е ЗАЕМАЛ ДЛЪЖНОСТТА-КОНТРОЛИРАЩ СЛУЖИТЕЛ ПРИ ГКПП“ КАПИТАН А. ШОСЕ“ - КЪМ ГПУ – С. ПРИ РД „ ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“ - Е. И Е ПРИТЕЖАВАЛ КЪМ ТАЗИ ДАТА ПРАВОМОЩИЯ ДА ИЗДАВА ОТКАЗИ, НЕ СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.**

Но доказателства в този смисъл не бяха представени, при което оспореният Отказ е

нищожен, като издаден при липса на материална компетентност. Неоснователно е твърдението на адвокат З., че оспореният Отказ е нищожен, защото в него липсва изведено време на забраната, която по закон може да бъде 5 години, той като на първо място, процесуалният представител на оспорващия не прави разлика между два различни акта- Заповед за налагане на ПАМ“ Забрана за влизане в РБ“ и Отказ за влизане в РБ, които се издават от различни органи ,подчиняват се на различна правна уредба. На второ място, в случая предмет на оспорване е не заповед за налагане на ПАМ-, Забрана за влизане в РБ за определен срок“, а Отказ за влизане в РБ, които е различен административен акт. На следващо място, при издаване на Отказ за влизане в РБ законодателят не е въвел изискване за посочване на срок, за който не се допуска чужденецът.

В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/,компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първото основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК. Липсата на компетентност у издателя на Отказа прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването на нищожността.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да се присъдят такива- само държавна такса в размер на 10 лева. Оспорващият е представляван от адвокат, но в представеното Пълномощно липсва както договорено, така и посочено за платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл.173 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Отказ за влизане в страната рег. № 1032 от 27.04.2022 година на Контролиращ служител при ГКПП “Капитан А. Шосе“ към ГПУ- С. при РД“ Гранична полиция“ Е., с който е отказано влизане в РБ- вписан е със забрана за влизане в РБ на С. Й.- гражданин на Република Турция.

ОСЪЖДА Контролиращ служител при ГКПП “Капитан А. Шосе“ към ГПУ- С. при РД“ Гранична полиция“ Е. ДА ЗАПЛАТИ НА С. Й.- ГРАЖДаниН НА ТУРЦИЯ СУМАТА ОТ 10 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ГПУ С..

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

